

klare for at skaffe Plads for den „enkelte Generalisering“. Og Forklaringen er denne: „Om en evropæisk Mand skriver en falsk Vexel, sættes han i Fængsel, men en Nora sættes i Daarekesten“. Dette slaar ikke til. Hr. Strindbergs Erfaringskreds er næppe saa begrænset, at han ikke ved, at det undertiden hænder, at en af Overklassens Mænd, der har skrevet en falsk Vexel, ikke vandrer ind i Fængslet, men ud i den vide Verden. Han kommer da lige saa lidt som Nora med i Optællingen af Forbryderne. Forklaringen brister altsaa. Hr. Strindberg ved ikke Ord stærke nok til at dadle Bjørnson for hans Hævdelse af det sædelige Lighedskrav. Han betragter som en Selvfølge, at Kvindens Kjønsmoral skal maales med et strængere Maal end Mandens. Dette vilde være ganske uberettiget, dersom hun ikke paa dette Omraade besad et Fortrin for Manden fra Naturens Side, saa at det faldt hende lettere at opfylde de strængere Krav. Endelig udbryder Strindberg i Slutningen af sit Varselsraab: „Ty komma qvinnorna till magten, drifvas de af sin sympati för allt sjukt, eländigt, smått, uselt, att undertrycka hvarje spirande manlig förmåga, som de hata af fruktan och med den underlägsnes afund“. Hr. Strindbergs Fremtidsbillede interesserer os ikke, men vel det Tilløb til en Kvindepsykologi, det forudsætter. Han taler om Kvindernes Sympati med alt sygt og elendigt, og vi tro, han har Ret. Kvindens Medfølelse med den lidende og hjælpeløse, en Udfoldning eller Afglans af Moderens Kjærlighed til det lille Barn, er en Egenskab, som løfter hende op over Manden. At elske opad, at elske det store, glimrende, skønne er ganske vist en ædel Kjærlighed, men at elske nedad, at elske det lave og ringe, det, der trænger til Kjærlighed og Forsorg, er dog en større og ædlere Kjærlighed. Det er Buddhismens og Kristendommens Kjærlighed i Modsætning til Hellenismens. Og naar man kaster Blikket ud over Samfundet med al den Sum af Lidelse og Elendighed, det rummer, og der saa spørges om: Hvem er bedst skikkaet til at varetage Samfundets Tarv? — da maa Svarret uden Tvivl blive: Her strækker Erkjendelsens Overlegenhed, Tankens Skarphed og Fantasiens Skaberevne ikke til, naar ikke Haand i Haand dermed gaar den Hjærtets Kjærlighed, der søger og frelser det fortabte.

Derfor betyder Kvindens Valgret noget andet og mere end Kraftens Fordobling. Det betyder, at der ved Siden af de mand-